

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Poznań, 29 kwietnia 2022 r.

RPZ.430.1.2022.KM

DECYZJA nr RPZ 2/2022

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, wszczętego z urzędu przeciwko **Krzysztofowi Michalskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Best - Review Krzysztof Michalski w Lesznie (NIP: 6972367228)**

I. na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 275) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **nakłada na Krzysztofa Michalskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Best - Review Krzysztof Michalski w Lesznie karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100), stanowiącą równowartość 2 175,20 euro (słownie: dwa tysiące sto siedemdziesiąt pięć 20/100 euro), za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy w wezwaniu z dnia 27 października 2021 r. oraz 3 grudnia 2021 r. w postępowaniu wyjaśniającym mającym na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie przeciwko ww. Przedsiębiorcy postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone oraz w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów o sygn. akt RPZ.405.6.2021**

II. na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2021r. poz. 735) w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanawia obciążyć **Krzysztofa Michalskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Best - Review Krzysztof Michalski w Lesznie** kosztami postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej w wysokości 29,50 zł (słownie: dwadzieścia dziewięć złotych 50/100) oraz zobowiązać do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 6 lipca 2021r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające w celu wstępnego ustalenia czy działania m.in. Krzysztofa Michalskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Best - Review Krzysztof Michalski w Lesznie oraz podmiotów z nim powiązanych dotyczące świadczenia usług związanych z opiniami i komentarzami w Internecie mogą stanowić naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone lub postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (sygn. akt RPZ.405.6.2021).

Krzysztof Michalski prowadzi działalność gospodarczą w ramach jednoosobowej działalności gospodarczej pod firmą Best - Review Krzysztof Michalski w Lesznie, której głównym przedmiotem jest działalność agencji reklamowych - 73.11.Z (dowód: wydruk z rejestru CEIDG, k. 9 akt adm.)

Pismem z dnia 13 lipca 2021 r. Prezes Urzędu wezwał Przedsiębiorcę do przedłożenia (w terminie 14 dni) szeregu informacji i dokumentów.

W odpowiedzi, pismem z dnia 28 lipca 2021 r. zgłosił się do sprawy pełnomocnik Przedsiębiorcy, nie załączył jednak dokumentu pełnomocnictwa. Dodatkowo wniósł o przedłużenie terminu odpowiedzi na wezwanie do 20 sierpnia 2021 r. wyjaśniając jedynie, że Przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą z zakresu agencji reklamowych, oprogramowania oraz badania rynku i opinii publicznej (co stanowiło odpowiedź na jedno z 14 pytań zawartych w wezwaniu).

Pismem z dnia 3 sierpnia 2021 r. Prezes Urzędu wyraził zgodę na przedłużenie terminu oraz wezwał Przedsiębiorcę do przesłania dokumentu pełnomocnictwa. Dokument pełnomocnictwa wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej wpłynął w określonym terminie.

Pismem z dnia 27 sierpnia 2021 r. Przedsiębiorca przesłał jedynie część informacji i dokumentów wskazanych w wezwaniu z dnia 13 lipca 2021 r. Wskazał również, że pozostałe informacje przekaze po ich skompletowaniu.

Pismem z dnia 3 września 2021 r. Prezes Urzędu wezwał Przedsiębiorcę do przekazania pozostałych informacji wskazanych w wezwaniu z dnia 13 lipca 2021 r., zakreślając 7-dniowy termin na ich przekazanie.

Ww. pismo zostało skutecznie doręczone, jednak w wyznaczonym terminie pozostało bez odpowiedzi. Pismem z dnia 28 września 2021 r. Prezes Urzędu ponownie wezwał Przedsiębiorcę do udzielenia informacji wskazanych w wezwaniu z dnia 3 września 2021 r.

W dniu 29 września 2021 r. wpłynęła odpowiedź Przedsiębiorcy (nadana na pocztę 28 września 2021 r.) dotycząca innych informacji i dokumentów wskazanych w wezwaniu z dnia 13 lipca 2021 r. Przedsiębiorca w dalszym ciągu nie udzielił jednak kompletnej odpowiedzi na pytanie dotyczące prowadzenia innych serwisów związanych z opiniami i komentarzami w Internecie.

Pismem z dnia 27 października 2021r. Prezes Urzędu wezwał Przedsiębiorcę do przesłania (w terminie 7 dni) informacji czy w okresie od 1 stycznia 2021 r. do dnia odebrania wezwania prowadził/prowodzi inne serwisy poza www.lepszeopinie.pl związane z opiniami i komentarzami w Internecie ze wskazaniem okresu ich prowadzenia oraz wskazania czy i ewentualnie jaki podmiot prowadził je przed Przedsiębiorcą. Wezwanie to zostało skutecznie doręczone w dniu 12 listopada 2021r. i pozostało bez odpowiedzi. Ww. wezwanie ponowiono w dniu 3 grudnia 2021r., zakreślając 5-dniowy termin na udzielenie odpowiedzi. Wezwanie doręczono skutecznie w dniu 13 grudnia 2021r. Przedsiębiorca nie odpowiedział na nie (dowód: k. 4-7, akt adm.).

Podstawą prawną wszystkich wezwań był art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W każdym wezwaniu Prezes Urzędu pouczał Przedsiębiorcę, że w przypadku nie udzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów może nałożyć karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Z uwagi na powyższe, postanowieniem z dnia 20 stycznia 2022 r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej.

Pismem z dnia 20 stycznia 2022 r. zawiadomiono Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Pismo to nie zostało odebrane przez Przedsiębiorcę. Zostało zwrócone z adnotacjami: „Awizowano dnia 24.01.2022 r.” „Awizowano powtórnie dnia 01.02.2022 r.” „Nie podjęto w terminie 08.02.2022 r.” Przesyłkę uznano za doręczoną z dniem 7 lutego 2022 r. na podstawie art. 45 w zw. z art. 44 § 1 pkt 1 i art. 44 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Pismem z dnia 30 marca 2022 r. Prezes Urzędu zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, możliwości zapoznania się z nim oraz złożenia dodatkowych wyjaśnień. Przedsiębiorca nie skorzystał z tego prawa.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

I.

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Ust. 2 art. 50 ustawy stanowi, że żądanie takie powinno zawierać: 1) wskazanie zakresu informacji; 2) wskazanie celu żądania; 3) wskazanie terminu udzielenia informacji; 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes Urzędu zwróci się z ww. żądaniem jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu. Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kładą nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa Urzędu informacji na potrzeby prowadzonego przez niego postępowania (*por. E. Modzelewska- Wąchal. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Warszawa 2002r., str. 339- 340; wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19 listopada 1992r. sygn. akt XVII Amr 24/92*).

Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa Urzędu w trybie art. 50 ust. 1 jest wiążące dla adresata (przedsiębiorcy). Ustalenie, czy określona informacja lub dokument są konieczne do realizacji zadań Prezesa Urzędu należy przy tym do tego organu. Oznacza to, że przedsiębiorca nie może odmówić udzielenia żądanej informacji nawet gdy uważa, iż nie jest ona konieczna dla Prezesa Urzędu (*por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016r. sygn. akt VI ACa 630/15 oraz orzecznictwo i stanowiska tam powołane*). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004r. sygn. akt III SK 31/2004 stwierdził, że obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 45 ust. 2 (obecnie w art. 50 ust. 2) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Należy jednocześnie zauważyć, że z uprawnienia do żądania od przedsiębiorcy informacji Prezes Urzędu może skorzystać zarówno w toku postępowania antymonopolowego, postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jak i postępowania wyjaśniającego. Obowiązek, o którym mowa w art. 50 ustawy, dotyczy nie tylko przedsiębiorców będących stroną postępowania. Działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy Prezes Urzędu może zobligować do udzielania mu informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy (*por. np. powołany powyżej wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016r. sygn. akt VI ACa 630/15*).

Art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, że ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018r.- Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2021r. poz. 162). Krzysztof Michalski prowadzi działalność gospodarczą w ramach jednoosobowej działalności gospodarczej pod firmą Best - Review Krzysztof Michalski w Lesznie, której głównym przedmiotem jest działalność agencji reklamowych. Posiadając status przedsiębiorcy w świetle ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, Przedsiębiorca jest tym samym przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Spoczywa zatem na niej obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Prezes Urzędu jest rzecznikiem interesu publicznego, co wynika z jego zadań w strukturze administracji rządowej. Naruszenie polegające na nieudzieleniu przez przedsiębiorcę odpowiedzi na wezwania kierowane do niego w trybie art. 50 ust. 1 ww. ustawy utrudnia, a niekiedy wręcz uniemożliwia Prezesowi Urzędu skuteczną realizację ustawowych zadań, tj. ochronę konkurencji i konsumentów. W toku prowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania wyjaśniającego kluczowe jest pozyskanie dokumentów i informacji niezbędnych do wstępnego ustalenia, czy działania przedsiębiorcy mogą naruszać przepisy tej ustawy. Wszelkie zachowania przedsiębiorcy uniemożliwiające lub utrudniające osiągnięcie tego celu są wymierzone w ochronę konkurencji i konsumentów, a tym samym w interes publiczny.

W niniejszej sprawie występuje interes publiczny w wydaniu decyzji nakładającej na Przedsiębiorcę karę pieniężną. Należy zaznaczyć, że w ramach postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RPZ.405.6.2021 Prezes Urzędu dwukrotnie przestał do Przedsiębiorcy wezwanie (w dniu 27 października 2021 r, a następnie ponownie pismem z dnia 3 grudnia 2021 r. z uwagi na brak odpowiedzi.), żądając przekazania wymienionych informacji i dokumentów na podstawie art. 50 ust. 1 ww. ustawy. Skierowane do Przedsiębiorcy wezwanie odpowiadało wymogom określonym w art. 50 ust. 2 ustawy. Pismo wskazywało: zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierało pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Pomimo dwukrotnego przestania wezwania na prawidłowy adres profesjonalnego pełnomocnika Przedsiębiorcy, Przedsiębiorca nie odpowiedział na nie. Wezwanie z 27 października 2021 r. zostało skutecznie doręczone 12 listopada 2021 r., natomiast wezwanie z 3 grudnia 2021 r. zostało skutecznie doręczone 13 grudnia 2021 r.

Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu stwierdził, że w niniejszej sprawie uzasadnione jest zastosowanie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przepis ten stanowi, że Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Celem kary pieniężnej nałożonej na podstawie ww. przepisu jest zdyscyplinowanie uczestników i ekonomia postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w oparciu o powołany przepis mają charakter represyjny- stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji

na żądanie Prezesa Urzędu oraz prewencyjny- zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia. Zagrożenie zaś karami, czyli potencjalna możliwość ich nałożenia, nadaje karom pieniężnym charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji bądź udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji utrudniają lub uniemożliwiają realizację jego ustawowych kompetencji.

Nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje Prezes Urzędu.

Prezes Urzędu stwierdził, że za nałożeniem kary na Przedsiębiorcę przemawiają negatywne skutki, jakie jego zaniechanie wywarło na przebieg postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RPZ.405.6.2021. Skutki te związane są przede wszystkim z niemożnością osiągnięcia zamierzonego przez Prezesa Urzędu celu postępowania, jakim było pozyskanie bezpośrednio od Przedsiębiorcy informacji. Nie budzi przy tym wątpliwości, że żądane informacje mogły być przekazane wyłącznie przez Przedsiębiorcę.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy nie przesądza o wysokości kar nakładanych przez Prezesa Urzędu. Przesłanki wymiaru kar, o których mowa w tym przepisie, zostały określone w art. 111 ust. 1 pkt 3 ustawy. Przepis ten stanowi, że ustalając wysokość nakładanej kary Prezes Urzędu uwzględnia w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania. Zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy, ustalając wysokość kar pieniężnych Prezes Urzędu bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie.

Wymienione w wezwaniu informacje są niezbędne dla dokonania ustaleń faktycznych w ww. postępowaniu wyjaśniającym. Ich przekazanie pozwoliłoby Prezesowi Urzędu przede wszystkim dokonanie pełnej oceny czy Przedsiębiorca narusza bądź nie przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a co za tym idzie, czy uzasadnione jest wszczęcie przeciwko Przedsiębiorcy postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów bądź w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone. Uzasadnione jest zatem uznanie, że zaniechanie Przedsiębiorcy wykluczyło możliwość zgromadzenia niezbędnego w sprawie materiału dowodowego w odpowiednim terminie, uniemożliwiając przeprowadzenie ww. postępowania wyjaśniającego. Stosownie do art. 48 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 4 miesiące, a w sprawach szczególnie skomplikowanych- nie dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Należy przy tym zwrócić uwagę, że Prezes Urzędu nie miał możliwości pozyskania materiałów objętych wezwaniem z innych źródeł, ponieważ jedynie Przedsiębiorca posiada pełną wiedzę o prowadzonej działalności gospodarczej.

Podkreślenia poza tym wymaga, że informacje wskazane w wezwaniach dotyczyły podstawowych aspektów działalności Przedsiębiorcy i nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami po jego stronie. Żądane informacje odnoszą się bezpośrednio do bieżącej działalności Przedsiębiorcy.

Zdaniem Prezesa Urzędu, nie udzielając odpowiedzi na ww. wezwania Przedsiębiorca umyślnie naruszył art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przedsiębiorca (profesjonalista) musi zdawać sobie sprawę z obciążającego go ryzyka, wynikającego z nieodbierania kierowanej do niego korespondencji, w tym ze skutków nieodebrania korespondencji przesłanej na jego prawidłowy adres przez organ administracji do profesjonalnego pełnomocnika. Można w związku z tym uznać, że

zaniechanie Przedsiębiorcy było nakierowane na uniemożliwienie Prezesowi Urzędu poczynienia potencjalnie obciążających Przedsiębiorcę ustaleń w sprawie.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności sprawy Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł, co stanowi równowartość 2 175,20 euro. Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2021 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,5994 zł. Zgodnie z art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przeliczenie wartości euro oraz innych walut obcych na złote oraz wartości złotego na euro jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu, nałożona na Przedsiębiorcę kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności stwierdzonego naruszenia oraz jego wpływu na przebieg i termin zakończenia prowadzonego postępowania wyjaśniającego. Jej wysokość jest na tyle dolegliwa, że stanowi odpowiedni środek represji, a jednocześnie skutecznie zapobiegnie ponownym naruszeniom przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa również innych przedsiębiorców.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w pkt I sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

II.

Art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przewiduje, że jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia oraz osoba zarządzająca, o której mowa w art. 6a, są obowiązani ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 80 powołanej ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Należy zauważyć, że ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera wyczerpujących regulacji dotyczących rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Art. 83 ww. ustawy stanowi jednak, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960r.- Kodeks postępowania administracyjnego. Stosownie do art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Do kosztów przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania zaliczono, zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poniesione koszty doręczenia pism Przedsiębiorcy w wysokości 29,50 zł.

Ww. koszty należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji na podany powyżej rachunek bankowy.

Pouczenie

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego

(t.j. Dz.U. z 2020r. poz. 1575 ze zm.) od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt II sentencji decyzji, na podstawie art. 264 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 83 i art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479³² § 1 i § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, Spółce przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2020r. poz. 755 ze zm.), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł. Zgodnie z art. 32 ust. 2 tej ustawy, zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie w kwocie 500 zł.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie fizycznej, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny lub ich poniesienie narazi ją na taki uszczerbek. Do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych powinno być dołączone oświadczenie obejmujące szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów.

Zgodnie z art. 105 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Stosownie do treści art. 117 § 1, § 2 i § 4 Kpc strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba fizyczna, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Poznaniu
Jarosław Krüger

Otrzymuje:
[usunięto]